

SM 2000

Så var klassiska SM avgjort för i år. Vi var alla förväntansfulla på vilka resultat som komma att bjudas, kanske främst av vår juniorvärldsmästarinna Camilla, men även av Sofia som skulle göra årets "come-back" i D20.

I år stod Ronneby OK med grannklubbar för arrangemanget. Väl inne i Sveriges trädgård snurrade vi lite innan rätt väg till natthärbärgat rattades in. Vid ankomsten möttes vi av ett vandrarhem beläget intill en småbåtshamn, en riktig idyll... Tack för det mamma Marcus!

På lördagen var det så kveldags. Först ut var Sofia som dragit spiken i lottningen. Hon visade, trots missad grundträning i vinter och vår, att hon fortfarande är att räkna med i Sverigetoppen. Loppet räckte till en 3:e plats i hennes kvalheat. Camilla gjorde inga stora krokar i skogen och då räcker det långt. Seger i heatet gav ett fint utgångsläge till finalen, vars startordning baseras på omvända kvalresultaten.

För seniorerna gick det tyngre. Ola öppnade starkt och var i kapp Kalle Dahlin med 2 minuter, men ställde sen till det för sig och tappade för mycket in mot mål. 17 plats i heatet placerade honom i "losers-club". Årets SM innebar debut för min egen del på klassisk distans i dessa sammanhang. Debuten gjorde sig tidigt påmind med 2 minuters bom redan på 1:a kontrollen. Resten av banan gick dock riktigt bra men tyvärr dras jag med ett ilsket löparknä, vilket gjorde sig allt besvärligare under loppet. Tempot blev lidande och finalplatsen rann ut i sanden.

Besvikna killar efter misslyckade kvallopp...

Kristina och Frida vilka representerade klubben i D21, hade inte heller de sina bästa dagar. Fridas orientering hade dock stämt bra men kroppen var inte alls närvarande. För Kristinas del var det tvärtom, komp(as)sen var ingen kompis med många onödiga svängar under loppet.

Istället för att springa fick vi seniorer nu inrikta oss på att driva våra juniortjejer mot pallen i söndagens final. Jubel spreds tidigt på TC när Sofia rapporterades med 3 minuters ledning från första radion. Med spända blickar mot skogen stod vi och väntade. Alla vet vi att Sofia har kapaciteten men denna gången fick vi vänta för länge. Felaktig radorapportering visade det sig och en besviken Sofia kom ut ur skogsbrynet mot mål. Kvar i skogen var Camilla. Inga radiotider meddelades om henne i speakern. Var är hon? funderade vi. Med klockan i ena handen och en kopp kaffe i andra jämförde vi tider mot konkurrenterna.
– Satan, tänkte vi nog alla när guldet blev till sand. Men Camilla placerade sig på en klart godkänd 8:e plats och vi får inte förglömma att båda våra juniortjejer trots allt har ett år kvar i D20-klassen.

Camilla synar sina synder i skogen...

Något nedstämd och missnöjd styrde jag "Bettan" hemåt Göteborg igen. För min egen del sätter knät käppar i hjulet för fler SM-startar i år. Men fler SM-medaljer ska delas ut och förhoppningsvis får SAIK med säg minst en hem i bagaget.

På tisdag väntar nämligen Natten och nästa helg avgörs kort och stafett...
...och vi har inte glömt hur det kan gå då, eller hur Camilla & Ola...

Kämpa & gå på!!!
/mattis